

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423207431
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:1423207431.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava- mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava- mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenému JUDr. Michalom Barnovským, advokátom, so sídlom Námestie generála Štefánika 532/7, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie sumy 7.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorého po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou Mestskému súdu Bratislava IV. dňa 31.10.2023 a postúpenou Okresnému súdu Poprad dňa 14.02.2024 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.000,- eur spolu s riadnym úrokom vo výške 7,90 % ročne zo sumy 7.000,- eur od 03.03.2021 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.000,- eur od 03.03.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 21.06.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713 a ním ako postupníkom, postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanému tvrdiac, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 23.10.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 96 mesačných splátkach vo výške 291,10 eur, so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý a s končenou splatnosťou úveru 15.11.2025. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve. Podľa neho zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej

inšpekciu v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2.2 V žalobe ďalej tvrdil, že žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca upozorňoval podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím podľa zmluvy porušil svoju povinnosť. Z dôvodu porušenia povinností postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.03.2021, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná tri mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Jeho pohľadávka predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumu vo výške 18.394,57 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 17.932,19 eur, z riadneho úroku vo výške 383,98 eur, z poistenia splátok vo výške 38,40 eur a z nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 40,- eur. Úhrady žalovaného vykonané po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru započítal na istinu úveru. Po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby žalovaný nevykonal žiadne úhrady a žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia v žalobe uplatnil len sumu vo výške 7.000,- eur s úrokom vo výške 7,90 % ročne zo sumy 7.000,- eur od 03.03.2021 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.000,- eur od 03.03.2021 do zaplatenia, t. j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. V súvislosti so začiatkom plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022 a ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, splnomocnenie spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 23.10.2017, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 02.03.2021 s kópiou doručky, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.02.2021 s podacím hárkom, výpis z úverového účtu žalovaného, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023, pokus o zmier zo dňa 19.07.2023 a Obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 02.01.2024. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere a samotnú žalobu považoval za nedôvodnú, pretože zo strany žalobcu po postúpení pohľadávky absentuje aktívna vecná legitímácia v spore z dôvodu, že nedošlo k prevodu pohľadávky po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čím došlo k porušeniu § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch; ďalej z dôvodu že k vyhláseniu predčasnej splatnosti nemohlo dôjsť vzhľadom k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úverov, a to predovšetkým z dôvodu, že postupca nezisťoval a neskúmal najmä jeho príjmy a výdavky a neprihliadol na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver. Podľa neho k vyhláseniu predčasnej splatnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo ani z dôvodu absencie preukázania upozornenia žalovaného na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany postupcu, pretože nebolo preukázané, že by ho postupca pred odoslaním oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2021 akýmkoľvek relevantným spôsobom vyzýval na úhradu dlhu v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Podľa neho dôvodnosť žaloby spochybňuje aj zmatečnosť špecifikácie žalobného nároku, kedy vôbec nie je zrejmé, z akých konkrétnych nárokov pozostáva žalovaná suma a nie je ani zrejmé z akých konkrétnych splátok úveru by mala pozostávať istina nároku. Zároveň vzniesol námietku miestnej príslušnosti, keď podľa neho jeho všeobecným súdom je Okresný súd Poprad a nie Mestský súd Bratislava IV.

5. Po postúpení sporu Okresnému súdu Poprad žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 21.03.2024 k posúdeniu schopnosti žalovaného splácať úver poukázal na to, že v čase poskytnutia úveru nebolo účinné Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017, a preto veriteľ postupoval podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom žalovaný v osobnom dotazníku deklaroval čistý príjem vo výške

385,- eur od roku 2015 u zamestnávateľa Itineris, s. r. o., ktorý bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne, potvrdením o príjme a výplatnými páskami, ktoré zároveň žalobca predložil. Okrem toho sám žalovaný uviedol, že disponuje aj ďalším zdokladovateľným príjmom vo výške 309,- eur, čo vyplývalo z ním predloženého výpisu z účtu. V rámci nákladov žalovaného na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum v sume 199,48 eur, keďže žalovaný neuviedol žiadne vyživované deti. Podľa dopytu do úverového registra žalovaný nemal v čase poskytnutia úveru žiadne iné záväzky, a preto veriteľ rátať so sumou 0. Je podľa neho nepochybné, že disponoval informáciami o rodinnom stave, výdavkoch a príjmoch žalovaného, a preto nemožno jeho konanie posúdiť ako hrubé porušenie povinností. Taktiež poukázal na to, že zo strany jeho právneho predchodcu boli splnené všetky podmienky pre platné zosplatenie úveru, keďže výzvou zo dňa 01.02.2021 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 933,70 eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Výzva bola žalovanému doručená dňa 05.02.2021, ktorým dňom mu začala plynúť 15 dňová lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a keďže omeškané splátky neuhradil, dňa 02.03.2021 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Táto zásielka sa vrátila od žalovaného ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 30.03.2021. K špecifikácii žalovanej sumy uviedol, že žalovaný vyčerpал úver v celkovej výške 20.000,- eur, z ktorého ku dňu zosplatenia uhradil sumu 6.404,20 eur a po zosplatení sumu 1.795,80 eur. Keďže si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatňuje len sumu 7.000,- eur, podľa neho sú akékoľvek námietky týkajúce sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bezpredmetné.

6. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil doručenky k výzvam, výplatné pásky, osobný dotazník, výpisy z osobného účtu žalovaného, potvrdenie o výške príjmu zo závislej činnosti, dáta dopytu, doklady totožnosti, úverovú správu CRIF, daňové priznanie žalovaného za rok 2016 a špecifikáciu pohľadávky.

7. Žalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení zo dňa 19.04.2024 zotrval na všetkých svojich predchádzajúcich tvrdeniach odôvodňujúcich nedôvodnosť podanej žaloby, pričom k posúdeniu jeho schopnosti splácať úver zdôraznil, že veriteľ sa vôbec nezaoberal jeho výdavkovou stránkou, keď už len z predložených výpisov z účtu za mesiace august a september 2017 síce vyplýva, že výška kreditných položiek bola 2.364,09 eur, avšak výška debetných položiek predstavovala sumu 2.884,70 eur, z čoho je zrejmé, že jeho výdavky už pred poskytnutím úveru značne prevyšovali jeho príjmy. Navyše k 31.09.2017 mal stav na bankovom účte 29,51 eur. Už to, že mal veľa debetných položiek najmä v zahraničí indikovalo, že mal zvýšené výdavky na zabezpečenie životných potrieb, čo však veriteľ žiadnym spôsobom neoveril. Veriteľ taktiež dostatočne neoveril ani jeho príjmy, keď síce bol v rámci príjmov uvedený ďalší príjem vo výške 309,- eur, avšak vôbec nie je zrejmé, či je to príjem za kalendárny mesiac alebo rok, či je brutto, pravidelný alebo jednorazový. Z predloženého daňového priznania navyše vyplýva príjem žalovaného za celý kalendárny rok 2016 vo výške 2.272,18 eur. Následne v zmluve o úvere namietol aj nesprávne uvedenie jej obligatórnych náležitostí, a to z dôvodu nezahrnutia poistenia do celkovej čiastky úveru, čím došlo k uvedeniu nesprávnej výšky celkovej čiastky úveru ako obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a tým aj k podhodnoteniu RPMN, jeho uvedeniu v nesprávnej výške v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, čo v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch znamená, že sa predmetný spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše podľa neho v dôsledku záveru o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru nemožno konštatovať jeho omeškanie s úhradou splátky viac ako tri mesiace, keďže pri započítaní jeho úhrad výlučne na istinu anuitnej splátky nemožno vychádzať z toho, aby bol v čase, kedy sa postupca pokúšal vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru (Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2021) v omeškaní, čo znamená, že nie je splnená základná hmotnoprávna podmienka v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, čím sa úver nemohol stať splatným v celom rozsahu, a teda žalobcom predložené Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2021 je tak pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatným právnym úkonom.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 22.05.2024 k RPMN a fakultatívnosti poistenia uviedol, že RPMN bola vypočítaná v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a po dosadení údajov do vzorca pre jej výpočet predstavuje 8,19 %. Poistenie schopnosti splácať úver bolo so žalovaným dojednané fakultatívne, pretože mu bola daná možnosť a nie povinnosť uzavrieť poistenie. Uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani podmienkou získania

úveru za ponúkaných podmienok. Poukázal na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) a § 4 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a bod 3. formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorom je uvedené: Na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť – poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru- Nie. Podľa žalobcu zo žiadneho ďalšieho ustanovenia zmluvy ani jej celkového znenia fakultatívnosť alebo obligatórnosť poistenia vyplývať nemusí, pričom zároveň poukázal na rozsudky Krajského súdu Košice sp. zn. 6CoCsp/61/2022 zo dňa 31.01.2013 a sp. zn. 9CoCsp/4/2021 zo dňa 16.03.2022.

9. Naproti tomu žalovaný spolu s písomným vyjadrením zo dňa 26.05.2024 predložil aj čestné prehlásenie zo dňa 16.05.2024, z ktorého vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere musel súhlasiť so zmluvou ako celkom, to zn., že musel súhlasiť aj so samotným poistením, ktoré neuzavrel dobrovoľne na základe vlastného rozhodnutia. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 14.06.2024 považoval žalovaným predložené čestné vyhlásenie za účelové s cieľom spochybníť platné uzavretie zmluvy o úvere, s ustanoveniami ktorej žalovaný vyjadril súhlas vlastnoručným podpisom a žiadal, aby naň súd neprihliadal.

10. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 03.07.2024, na ktorom žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe a jej dôvodnosti. Námietky žalovaného boli vyvrátené v písomných vyjadreniach, na ktorých taktiež zotrval a zdôraznil, že predmetom sporu je suma, ktorá je nižšia ako celková dlžná istina z pôvodnej pohľadávky žalovaného voči pôvodnému veriteľovi, a preto nie je namieste argumentácia bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru. Taktiež podľa neho boli splnené aj všetky podmienky postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a je preto daná aj jeho aktívna vecná legitímácia. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na nedôvodnosť podanej žaloby predovšetkým z dôvodu absencie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, a to z dôvodov už uvedených v jeho vyjadreniach. Taktiež poukázal na bezúčinnosť a bezpoplatkovosť úveru a z tohto dôvodu nemožné konštatovanie jeho omeškania s úhradou splátky viac ako tri mesiace a tým zosplatením úveru v celom rozsahu dňa 02.03.2021.

11. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, písomnými vyjadreniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo stranami namietané ani spochybnené, ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné ei neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

12. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou - veriteľom a žalovaným ako klientom- dlžníkom bola dňa 23.10.2017 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, ktorá pozostáva z dvoch častí. Časť 1., kde je uvedené Zmluvné strany uzatvárajú spolu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- eur ako Pôžička Cetelem- Pôžička na eoko3vek. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť?, zaplatiť? dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 7,90 % p. a., RPMN predstavovala 8,19 %, priemerná RPMN bola 9,08 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť? v 96 mesačných splátkach vo výške 291,10 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 15. dňom v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške a termín konečnej splatnosti úveru bol 15.11.2025. Celková čiastka k zaplaceniu bola 27.045,12 eur. V zmluve bol uvedený zvolený súbor poistenia- základný súbor poistenia a poplatok za poistenie 3,33 %.

13. Z výpisu z úverového úetu žalovaného mal súd preukázané, že k vyplateniu úveru žalovanému došlo tak, že suma 20.000,- eur bola dňa 02.11.2017 vyplatená priamo na účet žalovanému a na úhradu vyčerpanej sumy žalovaný uhradil sumu 8.200,- eur, a to vo výške 6.404,20 eur do zosplatenia pohľadávky a vo výške 1.795,80 eur po zosplatení pohľadávky. Poslednú platbu pred zosplatením prevodom na účet vo výške 291,10 eur, žalovaný uhradil dňa 18.05.2020.

14. Právny predchodca žalobcu výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.02.2021, ktorú podľa doručky na čl. 93 spisu žalovaný prevzal dňa 05.02.2021, oznámil žalovanému, že napriek opakovaným výzvam na úhradu omeškaných splátok nie je úver riadne a včas splácaný a výška dlžnej čiastky je 933,70 eur (vrátane príslušenstva) a zároveň ho upozornil, že ak nedôjde k okamžitej úhrade

omeškaných splátok, bude požadovať splatenie celej nesplatenej časti úveru vrátane príslušenstva. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a ku dňu 02.03.2021 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 18.394,57 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 17.934,19 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 422,38 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur. Doručenkou na čl. 39 spisu mal súd preukázané, že oznámenie sa vrátilo od žalovaného ako neprevzaté v odbernej lehote dňa 30.03.2021.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, na žalobcu. Súčasťou zmluvy bola aj príloha, z ktorej vyplýva identifikácia zostatku pohľadávky zo zmluvy uzavretej dňa 23.10.2017. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Pokusom o zmier zo dňa 19.07.2023 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu v celkovej výške 19.542,15 eur. Žiadna iná výzva žalobcom predložená nebola.

16. V osobnom dotazníku predloženom žalobcom na čl. 99 spisu žalovaný uviedol, že je rozvedený, bezdetný, býva v byte v osobnom vlastníctve a pracuje ako vodič MKD. Ako mesačné príjmy uviedol čistý mesačný príjem 385,- eur a ďalší zdokladovateľný príjem 309,- eur bez bližšieho upresnenia a doloženia dokladu. V rámci mesačných výdavkov uviedol výšku mesačných platieb za nájom, plyn, elektrinu a pod. v sume 150,- eur. Splátky hypotéky, spotrebného úveru, leasingu a kreditných kariet uviedol 0. V potvrdení o výške príjmu zamestnávateľ žalovaného Itineris, s. r. o. uviedol hrubý príjem za predchádzajúci kalendárny rok vo výške 4.361,86 eur, priemerný čistý mesačný príjem za tri posledné kalendárne mesiace 383,37 eur a mesačnú sumu vyplatených cestovných náhrad (diéty) za posledných šesť mesiacov vo výške 577,92 eur. Z úverovej správy CRIF vyplýva, že v čase poskytnutia úveru nemal žalovaný žiadny aktívny úver.

17. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Obeiansky zákonník znením účinným ku dňu 23.10.2017 (ďalej len „Obeiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Obeianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžikách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 23.10.2017 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžiky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporenia, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi

oprávnenému poskytovateľovi úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti urečenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

22. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj úcel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

25. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a úcelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

26. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretné a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľa, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

27. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v case posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

28. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) eistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

29. Pod3a § 7 ods. 21 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky sú povinní limit pre ukazovate3 schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver urei? tak, aby súeet hodnôt položiek na výpoeet limitu pre ukazovate3 schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver pod3a odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky pod3a odseku 20 písm. a).

30. Pod3a § 7 ods. 23 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky môžu poskytnú? spotrebite3ský úver spotrebite3ovi, len ak spotrebite3 spaoa limit pre ukazovate3 schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver.

31. Pod3a § 7 ods. 27 zákona e. 129/2010 Z. z. verite3 pod3a § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraniená banka a poboeka zahranienej banky sú povinní pri posudzovaní položiek pod3a odseku 20, ktoré sa použijú pri výpoete ukazovate3a schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver, použi? dostatoené, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpeenie základných životných potrieb spotrebite3a a osôb, voei ktorým má spotrebite3 vyživovaciú povinnos?, peoážnych záväzkoch spotrebite3a a ialšie informácie o finanenej a ekonomickej situácii spotrebite3a. Informácie o príjme pod3a prvej vety je potrebné overova? preukázate3ným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebite3a. Náklady na zabezpeenie základných životných potrieb spotrebite3a a osôb, voei ktorým má spotrebite3 vyživovaciú povinnos? je nevyhnutné posudzova? s oh3adom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebite3a.

32. Pod3a § 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. ak verite3 nekonal s odbornou starostlivos?ou pod3a § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadova? od spotrebite3a jednorazové splatenie spotrebite3ského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúroený a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti spláca? úver verite3om bez akýchko3vek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebite3a alebo bez prihladnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na úeely posudzovania schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

33. Pod3a § 17 ods. 1 zákona e. 129/2010 Z. z. v znení úeinnom ku dou 21.06.2023 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebite3skom úvere neprechádzajú a verite3 ich nemôže previes? na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje poh3adávkou so všetkými právami s oou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z verite3a oprávneného poskytova? spotrebite3ský úver pod3a tohto zákona alebo osobitného predpisu na verite3a oprávneného poskytova? spotrebite3ský úver pod3a tohto zákona alebo osobitného predpisu, a b) prechádza alebo postupuje sa poh3adávkou po koneenom termíne splatnosti spotrebite3ského úveru alebo poh3adávkou, ktorá sa stala splatnou pred termínom koneenej splatnosti spotrebite3ského úveru.

34. Pod3a § 39 Obeianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo úeelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieei dobrým mravom.

35. Pod3a § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení úeinnom ku dou 21.06.2023 ak je napriek písomnej výzve banky alebo poboeky zahranienej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením eo len easti svojho peoážneho záväzku voei banke alebo poboeky zahranienej banky, môže banka alebo poboeka zahranienej banky svoju poh3adávkou zodpovedajúcu tomuto peoážnému záväzku postúpi? písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ialej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie poh3ádávok zo zmlúv o spotrebite3skom úvere pod3a osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie poh3ádávok zo zmlúv o úveroch na bývanie pod3a osobitného predpisu. Toto právo banka alebo poboeka zahranienej banky nemôže uplatni?, ak klient ešte pred postúpením poh3adávkou uhradil banke alebo poboeky zahranienej banky omeškaný peoážny záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súeet všetkých omeškaní klienta so splnením eo len easti toho istého peoážneho záväzku voei banke alebo poboeky zahranienej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení poh3adávkou je banka alebo poboeka zahranienej banky povinná odovzda? postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vz?ahu, na ktorého základe vznikla postúpená poh3adávkou; banka alebo poboeka zahranienej banky môže postupníkovi poskytnú? informáciu o

jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahranienej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

36. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o bezúcelovom spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úveru, t. j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola medzi stranami uzavretá a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaní nárokov je potrebné aplikovať ustanovenia Obeianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 23.10.2017.

37. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy, eerpanie úveru vo výške 20.000,- eur a ani úhrada sumy 8.200,- eur. Žalobca však v spore tvrdil, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol postúpením, pričom ako dôkaz sa odvolával na Zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov a prílohu k nej a ako dôkaz taktiež predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023 bez preukázania jeho doručenia žalovanému.

38. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaný uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale banka- BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahranienej banky, so sídlom Karadžieova 2, 821 08 Bratislava, IEO: 47 258 713 a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, povinnosťou súdu bolo ex officio skúmať splnenie podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pričom z podanej žaloby, vyjadrení žalobcu a ich príloh doposiaľ nevyplýva, že by žalobca preukázal, že on, resp. jeho právny predchodca doručil žalovanému pred postúpením pohľadávky samostatnú výzvu spájajúcu podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Súd je toho názoru, že keďže sa jedná o samostatný právny úkon (postúpenie pohľadávky), aj výzva ktorá tomu predchádza sa má týkať postúpenia pohľadávky a nie napr. zosplácania úveru. Je preto nevyhnutné, aby súd skúmal splnenie všetkých hmotnoprávných zákonných podmienok predchádzajúcich postúpeniu pohľadávky a v nadväznosti na to vyvodil záver, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Napokon jeho aktívnu vecnú legitimáciu spochyboval vo svojom písomnom vyjadrení a na pojednávaní súdu aj žalovaný.

39. S poukazom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru a skutočnosť, že aktívnu vecnú legitimáciu súd musí skúmať vždy, a to ex officio, je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu bankou preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky. Teda označí a pripojí dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu (podporne viď napr. rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/11/2021, 7CoCsp/38/2020). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/38/2020 otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci.“

40. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahranienej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postúpení pohľadávok v §§ 524 až 530 Obeianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravoval ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky (teda ku dňu 21.06.2023) § 92 ods.8 zákona o bankách.

41. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.10.2021, sp. zn. 4Cdo162/2020, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov slovenskej republiky

e. 2/2022 pod eíslom R 6/2022, v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok pod3a § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách pred postúpením poh3adávky za?ažuje verite3a, a to aj v prípade, že spotrebite3 nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia verite3a. Uvedené rozhodnutie nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo doa 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky e. 8/2018 pod eíslom R 60/2018 so záverom, cit.: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona e. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením poh3adávky. Postúpenie poh3adávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Vzh3adom na uvedené nemôžu by? pod3a názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení poh3adávky v Obeianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní poh3adávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie poh3adávky banky tak musia by? kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, priom predovšetkým a najmä poh3adávka, alebo jej eas? môže by? postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením eo len easti svojho peoažného záväzku. Obdobný záver plynie aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo doa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, pod3a ktorého podmienky pod3a § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpi? svoju poh3adávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prís? nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení poh3adávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

42. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej poh3adávky v spotrebite3ských veciach sa preto takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylueuje dobromyse3nosť postupníka, navyše za situácie, kei v tomto spore je ním obchodná spoločnosť špecializujúca sa práve na hromadné vymáhanie postúpených poh3adávok, ako je súdu známe z jeho einnosti.

43. Súd má za to, že žalobca nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej poh3adávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách, keiže nepreukázal relevantnú písomnú výzvu banky tak, ako ju má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takouto výzvou nemôže by? výzva jeho právneho predchodcu zo doa 01.02.2021 ktorú žalovaný prevzal doa 05.02.2021. Uvedená výzva oznaená ako výzva na zaplatenie dlžnej eiasťky úveru- obsahom ani úeelom nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ide len o upozornenie žalovanému na možnosť vyhlásenia predeasnej splatnosti úveru, teda o úkon vyžadovaný v ustanovení § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka na to, aby bolo možné úver predeasne zosplati?. Uvedená výzva má náležitosti upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 Obeianskeho zákonníka a nemá náležitosti písomnej výzvy banky pod3a § 92 ods. 8 zákona o bankách, eo je logické, keiže sa oou sledovalo nieeo úplne iné ako výzva v súvislosti s postúpením poh3adávky, ku ktorému malo dôjs? až viac ako o dva roky po tejto výzve (21.06.2023). O výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemôže ís? už len preto, že žalovaný v nej bol vyzvaný na úhradu sumy len vo výške 933,70 eur, ako nedoplatku na splátkach v ease, kei ešte neskôr postupovaná poh3adávka ani nebola splatná. Keiže postúpi? možno len poh3adávku banky, ktorá je splatná, tak logicky aj výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa má týka? už splatnej poh3adávky.

44. Je nepochybné, že úeelom zákona bolo po výzve banky poskytnú? klientovi 90 doovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvráti? cesiu poh3adávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peoažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva s výnimkou prípadu, kedy by šlo o tak povediac „notorického neplatiea“ ktorého omeškanie by v súhrne presiahlo jeden rok (§ 92 ods. 8 veta druhá, eas? za bodkoeiarkou). Ak by zákonodarca daným vyjadrením v § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách nezamýš3al poskytnutie 90 doovej ochrannej lehoty klientovi banky na zvrátenie postúpenia poh3adávky, potom by druhá veta predmetného ustanovenia (a to tak jej eas? pred bodkoeiarkou ako aj za oou) nedávala zmysel. Preto výzvou v zmysle tohto ustanovenia nemôže by? akáko3vek výzva/upomienka uskutoenená kedyko3vek v priebehu trvania úverového vz?ahu (v tomto prípade tzv. výzva na zaplatenie dlžnej eiasťky vyhotovená viac ako dva roky pred postúpením poh3adávky), ale musí to by? výzva na úhradu už splatnej poh3adávky, ktorá sa následne má postúpi?. Keiže cie3om zákonodarcu bola ochrana spotrebite3a a poskytnutie mu poslednej možnosti úhrady

dlhu, a tak odvrátenie postúpenia pohľadávky mimo bankový dohľad, potom absolútne nemôže obstať výklad, ktorý by za výzvu považoval akúkoľvek upomienku, aj spreď niekoľkých rokov a aj len vo vzťahu k určitej splátke ei splátkam. Osobitná, samostatná úprava v § 92 ods. 8 zákona o bankách by inak bola úplne zbytočná, keďže splatnej pohľadávke takmer vždy prechádza nejaká výzva na plnenie, ei upozornenie (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka).

45. A napokon aj aktuálna súdna prax už opakovanu konštatovala, že za písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať ani oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (v tomto prípade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 02.03.2021, t. j. taktiež viac ako dva roky pred postúpením pohľadávky), o to menej by za takú výzvu bolo možné považovať ešte len upozornenie na možnosť predčasného zosplatenia úveru.

46. Obdobne tak rozhodol aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 15CoCsp/35/2023 zo dňa 25.10.2023, podľa ktorého cit.: „Obsah § 92 ods. 8 prvá veta ZoB predpokladá výlučnú a samostatnú výzvu banky, že jej klient je v omeškaní so splnením eo len easti záväzku. Skrz spotrebiteľský charakter zmluvy, nemožno privedeť výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.07.2020 a rovnako ani upomienku zo dňa 05.05.2020 charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 ZoB (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022 a sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022). Odvolací súd konštatuje, že banka nepostupovala v súlade s § 92 ods. 8 ZoB, keď nezaslala žalovanej ako dlžníkovi výzvu, ktorá v zmysle § 92 ods. 8 ZoB musí byť kvalifikovaná. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestaeí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka nielen vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní, ale ho aj upozorniť, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný subjekt, a to aj nebankový, bez jeho súhlasu. Predmetná výzva, a ani upomienka banky takéto poučenie neobsahujú. Z uvedeného dôvodu, tak nemohlo dôjsť k platnému zosplateniu úveru poskytnutého žalovanej na základe zmluvy. Vo vzťahu k judikatúre, na ktorú poukazoval žalobca nie len v podanom odvolaní, ale aj v konaní vo veci samej, odvolací súd uvádza, že mu je táto judikatúra známa, ako aj rozhodovacia einnosť súdov, avšak v súčasnosti s ohľadom na novšiu judikatúru, a predovšetkým na aktuálnejšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, došlo k zmene rozhodovacej einnosti všeobecných súdov, vo vzťahu k skúmaniu podmienok platného zosplatenia úveru v konaniach spojených s ochranou slabšej strany, ktorou je spotrebiteľ.“

47. Je preto možné uzavrieť, že žalobca žiadnu inú písomnú výzvu žalovanému s dokladom o doručení, resp. doručovaní súdu nepredložil. Takou výzvou nemôže byť ani samotná žaloba, lebo tá bola žalovanému doručená až po postúpení pohľadávky. Rovnako ani večné a riadne oznámenie o postúpení pohľadávky nemôže konvalidovať skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom. Keďže žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky, nepreukázal riadnu písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej riadne doručenie žalovanému, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky, eím žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu, a preto súd žalobu l. výrokom zamietol.

48. Pre úplnosť súd uvádza, že aktívna vecná legitímácia patrí medzi základné procesné podmienky. Skutočnosť ohľadne existencie a doručovania výzvy, ktorá má základný a podstatný vplyv na posúdenie procesnej podmienky, a to aktívnej vecnej legitímácie, nemá nie spoľočené s ust. § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ohľadne skutkových tvrdení strany, ktoré má protistrana výslovne poprieť, resp. súd považovať za sporné, ei nesporné. Tu je potrebné poukázať, že samotný žalobca nezohľadnil jednu zo základných zásad civilného sporového konania, a to materiálne korektívy prejednávacej zásady. V rámci materiálnych korektívov prejednávacej zásady jedným z podstatných je aj ust. § 185 ods. 2 a ods. 3 Civilného sporového poriadku. V zmysle ust. § 185 ods. 3 tento jednoznačne stanovuje, že súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, ei sú splnené procesné podmienky. V danom prípade sa jednoznačne jedná o procesnú podmienku a súd prvej inštancie bol plne oprávnený v zmysle citovaného materiálneho korektívu pristúpiť k preskúmaniu základnej procesnej podmienky, ako je aktívna vecná legitímácia a túto aj následne vyhodnotiť a urobiť z nej právne závery. To, ei protistrana danú skutočnosť popierala alebo nepopierala v kontradiktórnom spore, hrá úlohu minimálnu, resp. úlohu zohrávať nemusí, keďže súd môže aj bez návrhu pristúpiť k preskúmaniu jednotlivých procesných podmienok, v danom prípade existencie, ako aj doručenia samotnej výzvy.

Ako už súd vyššie uviedol, ohľadom preukázovania otázky vecnej legitímácie je judikatúra súdov Slovenskej republiky jednotná. Je úlohou samotného žalobcu, aby preukázal, že je oprávnený podať takú žalobu, ktorá spája všetky predpoklady v rámci podmienok konania na to, aby takáto žaloba mohla byť podaná a aby mu zároveň teoreticky v konaní umožňovala úspešnosť. Nie je v tomto prípade žiadnou povinnosťou samotného žalovaného brániť sa voči žalobe, ktorá nespája základné predpoklady pre svoj úspech v zmysle nenaplnenia procesných podmienok a touto skutočnosťou je povinný sa súd zaoberať bez ohľadu na aktivitu druhej sporovej strany. Je totiž v kontradiktórnom spore s materiálnymi korektívami (akým je aj civilné sporové konanie) neprípustné, aby súdy priznávali akékoľvek uplatnené nároky žalobcov len na základe toho, že protistrana sa procesne nebráni, resp. takto uplatnené nároky nenamieta (obdobne viď rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/109/2019), aj keď v tomto prípade sa žalovaný v spore bránil práve nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

49. Súd len pre úplnosť uvádza, že navyše má za dôvodné aj tvrdenie žalovaného o nedostatku skúmania jeho bonity právnym predchodcom žalobcu, a tým aj porušenie ustanovení § 11 ods. 2 a § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Z citovaných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch jasne vyplýva zákonná podmienka postupiteľnosti pohľadávky v podobe splatnosti postupovanej pohľadávky, pričom podľa názoru súdu táto zákonná podmienka v tomto spore splnená nebola.

50. Aj keď medzi stranami sporu nebolo sporné eerpanie úveru žalovaným vo výške 20.000,- eur a jeho eiasťoená úhrada vo výške 8.200,- eur, súd mal za to, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol úver bez toho, aby preukázal skúmanie jeho bonity, hoci sám tvrdil, že žalovaný preukázal výšku mesačného príjmu 694,- eur (eistý mesačný príjem 385,- eur + ďalší príjem 309,- eur), neuviedol žiadne záväzky, ktoré boli overené aj dopytom do úverového registra a v rámci nákladov vychádzal len zo životného minima v sume 199,48 eur, hoci žalovaný uviedol v osobnom dotazníku aj výšku mesačných platieb (nájom, plyn, elektrina) 150,- eur. Výpočet limitu bol realizovaný ako výška existujúcich splátok úveru 0+ výška splátky poskytnutého úveru 291,10 eur + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb 199,48 eur = 490,58 eur, čo je podľa žalobcu menej ako overený eistý príjem spotrebiteľa.

51. Ei veríte povinnosť skúmať bonitu žalovaného riadne a v súlade so zákonom splnil, musí súd rozhodujúci o žalobe veríte o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Žalovaný už vo svojom prvom písomnom vyjadrení namietal túto skutočnosť, a preto súd skúmal, ei právny predchodca žalobcu si splnil povinnosti ustanovené v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorých nesplnenie má okrem samotnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru aj ďalší podstatný zákonný dôsledok, a to, že veríte v takom prípade nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

52. Vychádzajúc z § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnosťou veríte pri posúdení úverovej schopnosti klienta brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti odhadnúť (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, ei spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká eiasťka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobú chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, ei zmluvu uzavrie alebo nie, si má veríte zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veríte vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veríte takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, ei a ktoré informácie je nevyhnutné íalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch,

z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistené informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/132/2020 z 11.03.2021).

53. K hodnoteniu bonity klienta sa vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 23.09.2020 sp. zn. 2CoCsp/20/2020, podľa ktorého cit.: „Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistené informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.“

54. Aj z judikatúry Súdneho dvora EÚ jasne vyplýva povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 5. marca 2020 vo veci C-679/2018 (OPR-Finance s.r.o. proti GK) podľa ktorého články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23.

55. V prejednávanej spore zo žiadnych žalobcom predložených dôkazov nevyplýva zisťovanie informácií o bývaní žalovaného, o jeho výdavkoch a jeho celkovej finančnej situácii. Z dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že právny predchodca žalobcu - banka posudzoval len príjem žalovaného a jeho životné minimum, pričom nevzal do úvahy ani výšku mesačných platieb, ktoré uviedol sám žalovaný vo výške 150,- eur. Veriteľ mal síce preukázaný príjem žalovaného aj potvrdením od zamestnávateľa, nie to však nemení na tom, že sa vôbec nezaoberal jeho výdavkovou stránkou, keď už len z predložených výpisov z účtu za mesiace august a september 2017 síce vyplýva výška kreditných položiek 2.364,09 eur, avšak výška debetných položiek predstavovala sumu 2.884,70 eur, z čoho je zrejmé, že jeho výdavky už pred poskytnutím úveru značne prevyšovali jeho príjmy, a to za situácie, keď k 31.09.2017 mal žalovaný stav na bankovom účte len 29,51 eur. Už to, že mal žalovaný veľa debetných položiek najmä v zahraničí (o čom veriteľ vedel) indikuje, že mal zvýšené výdavky na zabezpečenie životných potrieb, čo však veriteľ žiadnym spôsobom nezohľadnil. Súdu taktiež nie je zrejmé, ako sa veriteľ vysporiadal s ďalším príjmom žalovaného vo výške 309,- eur, o ktorom si ďalej nezisťoval žiadne informácie, a to či je to príjem za kalendárny mesiac alebo rok, či je brutto, pravidelný alebo jednorazový. Z predloženého daňového priznania vyplýva príjem žalovaného za celý kalendárny rok 2016 vo výške 2.272,18 eur, čo mesačne predstavuje sumu 189,35 eur, ktorá nedosahuje ani výšku mesačnej splátky.

56. Je preto možné uzavrieť, že zo strany žalobcu nebol podaný žiadny dôkaz o tom, že by jeho právny predchodca preveril výdavky žalovaného súvisiace s peňažnými záväzkami, chodom domácnosti a životným, pričom nie je možné vychádzať len z tvrdení, o esťného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestaeí mať preukázaný len príjem spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch jasne a zreteľne stanovuje veriteľovi povinnosť preveriť údaje nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. V tomto prípade právny predchodca žalobcu nielenže žiadnym spôsobom nepreveril výdavky žalovaného, ale ani nezohľadnil nim uvedené výdavky na domácnosť vo výške 150,- eur. Nedôsledne zisťovanie finančných výdavkov a uspokojenie sa

s „nulovými“ výdavkami, resp. len s výdavkami predstavujúcimi životné minimum vo výške 199,78 eur, svedeí o hrubom porušení povinnosti verite3a kona? s odbornou starostlivos?ou. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov (predložený výpis z bankového registra) nie je dostatoené. Tieto databázy nemôžu da? úplný obraz o výdavkoch klienta, keiže medzi tie možno zaráta? aj bežné mesaené výdavky súvisiace s domácnos?ou. Pokia3 verite3 nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobi? záver o tom, ei klient je alebo nie je schopný spláca? požadovaný úver.

57. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/30/2022, body 25 a nasl. odôvodnenia, kde rovnako bol prijatý záver že žalobca nepreukázal, že pri overovaní bonity mal k dispozícii dostatoené údaje o príjmoch a výdavkoch dlžníkov, eo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje a za tohto stavu je potrebné konštatova?, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti uloženéj mu v § 7 ods.1 ZoSÚ.

58. Vychádzajúc zo žalobcom predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžiku, prieom nepreukázal, žeby mal zistenú a preverenú správnu výšku jeho príjmov a výdavkov. Za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti spláca? úver verite3om bez akýchko3vek údajov o príjmoch, výdavkoch. Povinnos? s odbornou starostlivos?ou posúdi? schopnos? spláca? spotrebite3ský úver za?ažuje verite3a (§ 7 ods.1 zákona 129/2010 Z. z.) a spotrebite3 je povinný potrebné údaje verite3ovi poskytova? na židos? verite3a (§ 7 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z.). Z uvedeného vyplýva, že postupu verite3a s odbornou starostlivos?ou zodpovedá jedine taký postup, kedy by verite3 sám žiadal (vzh3adom na § 7 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z.) príslušné údaje o príjme a výdavkoch a tiež dôkazy na preukázanie, eo žalobca nepreukázal žeby urobil a z ním predložených dôkazov nevyplýva, že by tak bolo ueinené. Hoci si v zásade každý verite3 môže rôzne upravi? svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na oom, akú mieru podnikate3ského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpi?, nie to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí by? splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebite3a, prieom zákon v § 11 ods. 2 zákona e. 129/2010 Z. z. za hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti spláca? úver verite3om bez akýchko3vek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebite3a alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na ueely posudzovania schopnosti spotrebite3a spláca? spotrebite3ský úver, prieom nevykonanie eo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (vii aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo doa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019).

59. Skúmanie bonity potencionalneho dlžníka je najdôležitejšou predzmluvnou povinnos?ou verite3a a nestaeí iba splnenie tejto povinnosti formálne, pohodlným získaním údajov cez rôzne registre od stola, ale verite3 musí chtiac - nechtiac aktívne vykona? audit domáceho rozpoetu dlžníka, aby splnil povinnos? odbornej starostlivosti (bližšie pozri rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/132/2020 zo doa 11.03.2021). V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal, žeby jeho právny predchodca- banka s odbornou starostlivos?ou zis?oval príjmy a celkovú zadlženos? žalovaného, a teda jeho schopnos? plati? poskytnutý úver. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivos?ou, keiže pri absencii dokladov, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovaného, mu aj napriek tomu poskytol úver. K nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebite3a súd poukazuje aj na ialšie rozsudky, napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/62/2019 zo doa 20.02.2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/107/2019 zo doa 13.02.2020, rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/130/2019 zo doa 27.02.2020, sp. zn. 3Co/153/2019 zo doa 10.03.2020 a sp. zn. 22Co/107/2018 zo doa 18.12.2018.

60. Hrubé porušenie povinnosti pod3a § 7 ods. 1 zákona o spotrebite3ských úveroch má v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za následok to, že predmetný úver sa považuje za bezúroený a bez poplatkov. Navyše, pod3a prvej vety § 11 ods. 2 zákona o spotrebite3ských úveroch ak verite3 nekonal s odbornou starostlivos?ou pri posudzovaní schopnosti spotrebite3a spláca? úver, nie je oprávnený od spotrebite3a požadova? jednorazové splatenie spotrebite3ského úveru. Inak povedané, verite3 nie je oprávnený úver predeasne zosplati?. Aplikujúc uvedené ustanovenie súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu nemohol pre nedôsledné skúmanie bonity žalovaného úver predeasne zosplati?. Právny úkon právneho predchodcu žalobcu o predeasnom zosplatení úveru z dôvodu rozporu s ustanovením § 11 ods. 2 zákona o spotrebite3ských úveroch súd v zmysle § 39 Obeianskeho zákonníka posúdil ako absolútne neplatný právny úkon. S konštatovaním absolútnej neplatnosti predeasného zosplatenia

úveru právny predchodca žalobcu nemohol ani platne postúpiť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, keďže zákonnou podmienkou postupiteľnosti takejto pohľadávky v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. bolo, aby išlo o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo o pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v tomto prípade splnené nebolo, keďže konečná splatnosť úveru má byť až 15.11.2025. Nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je na základe veriteľského archu a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti žalovaného splácať úver, ktorý predmetnú neplatnosť postúpenia nezavinil.

61. Okrem aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd po vykonaní dokazovania okrem už vyššie uvedených dôvodov dospel aj k ďalšiemu záveru, keďže zákonnou podmienkou platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach je, aby išlo o pohľadávku, alebo jej časť, ktorá už je splatnou, že splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky v tomto prípade preukázané nebolo, a teda neboli splnené podmienky postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zjavne nedôvodná, a preto ju v celom rozsahu zamietol.

62. Pokiaľ žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach argumentoval aj ďalšími dôvodmi bezúčinnosti a bezplatnosti úveru, tak tými sa súd z dôvodu nadbytočnosti nezaoberal, a to nielen preto, že zamietol žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ale aj preto, že žalobca v rámci svojho dispozitívneho oprávnenia požadoval od žalovaného zaplatať len sumu 7.000,- eur s príslušenstvom, čo je suma nižšia ako celková dlžná istina z pohľadávky žalobcu voči žalovanému.

63. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.